

Становище

от

Доцент доктор Весела Иванова Бояджиева,

Катедра „Теория на музиката“ към ТКДФ

на НМА „Проф. Панчо Владигеров“, София

относно конкурс за

доцент по хармония към катедра „Теория на музиката“,

обявен в „Държавен вестник“ от 13.09.2016 г.

на основание чл. 3, ал. 1 ЗРАСРБ за заемане на академични
длъжности в професионално направление 8.3. Музикално и
танцово изкуство

с кандидат гл. ас. д-р Весела Наумова-Кринчева

След като се запознах с творческата дейност и с хабилитационния труд, представен в две части: 1) теоретична разработка „Диафонията в творчеството на българските композитори през 60-те и 70-те години на 20 век. Хармонични особености и композиторски похвати“; 2) електронно учебно помагало „Основи на класическата хармония“, изказвам следното становище: според Правилника на НМА „П. Владигеров“, гл. ас. д-р Весела Наумова отговаря на условията за кандидатстване за обявения конкурс: притежава образователната и научна степен „доктор“,

има дългогодишен стаж като асистент и главен асистент в НМА, автор е на научни публикации, тематично свързани със сферата, в която работи и с научното направление, в което е обявеният конкурс. Предоставените материали за конкурса представят едновременно теоретичната и пряката преподавателска дейност. Това безспорно показва комбинация от практически умения, теоретична подготовка и изградена преподавателска методика.

Теоретичната разработка **„Диафонията в творчеството на българските композитори през 60-те и 70-те години на 20 век. Хармонични особености и композиторски похвати”** е подкрепена с над 40 източника в библиографията, както и с необходимите партитури.

Като приноси в изследването могат да се посочат: 1) ясно поставените рамки на диафонията – изследването ограничава термина основно до фоничен ефект, а старото значение - на сукцесивна техника, се вплита като допълнителен, второстепенен хармоничен похват; 2) уместно е използвана руската терминология, от която е изведено понятието „тематична хармония” като основен, обобщаващ принцип; 3) последователно и целенасочено авторката следва тези две характеристики както в нотните примери, така и в изводите. На страница 21 В. Наумова пише: „Конструктивно погледнато в диафоничната структура са заложени два принципа – хармоничният структурнообразуващ фактор и тематичният структурнообразуващ принцип”.

Като слабост бих посочила употребата на типично руски термини, които в български текст звучат като недопреведени. Такъв пример е определението „звуквисочинен”. По-съществен недостатък обаче е употребата на термини, въведени във връзка с руската диатоника, без връзка с шопската диафония. Пример за това е

използваният термин на Ю. Холопов „миксодиафоника“, въведен във връзка с алтерацията на една и съща степен в руския звукоред. В българската диафония алтерирането се получава по друга логика и приликите остават само външни.

Ценно е да се погледне композиторската изобретателност изцяло върху диафонията сега, в съвременността. Обичайна практика е да се вземат работни интервюта от живи композитори и да се използват техни собствени разработки върху проблематиката. От тази възможност авторката не се е възползвала.

Учебното електронно помагало „**Основи на класическата хармония**“ съответства на съвременните изисквания на образованието и отразява пряката педагогическа работа на д-р Весела Наумова. Приложени са авторски задачи и примери от музикалната литература. Използваната библиография отново е основно руска.

Предвид изброените безспорни качества на представените материали и приложимост на хабилитационния труд, убедено **подкрепям** решението да бъде присъдена академичната длъжност „доцент“ на гл. ас. д-р Весела Наумова.

Доц. д-р Весела Бояджиева

15.12.2016

София